

La declaració de zona arqueològica definitiva pot arribar en 4 mesos.

Nou pas per declarar Son Real zona arqueològica

PALMA La Ponència de Patrimoni Històric féu ahir una passa endavant per a la declaració de Son Real com a zona arqueològica. Els tècnics donaren llum verda a la proposta de la UIB de delimitació de la zona "tenint en compte els parcel·laris", explicà ahir el director insular de Patrimoni, Gabriel Cerdà. Aquest nou traçat (a la zona sud) ha estat contrarestat pel Consell de Mallorca, vertader instigador per a la protecció definitiva de l'espai de Santa Margalida. "Suposarà dignificar la zona més rica arqueològicament de Mallorca i avui hem resolt aquesta prescripció es-

mentada per la Universitat", explicà Cerdà. Ara cal esperar que els tràmits s'agilitin "perquè Son Real tingui la declaració definitiva en tres o quatre mesos", afegí.

D'altra banda, la ponència tècnica també aprovà ahir el pla director, el projecte bàsic i d'execució per a la restauració dels jardins i del paisatge de Raixa i es prorrogà el lliurament de peces del jaciment de Bòquer. Precisament, els arqueòlegs que treballen en el terreny també han sol·licitat el permís de trasllat de les troballes per poder fer una exposició, vistiplau que ahir també s'atorgà. • **F.M.**

El llegat maia arriba a Palma en fotografies

PALMA La fundació Sophia de Palma acull fins l'11 de desembre l'exposició fotogràfica titulada *Copán: testigo maya*, que demostra la riquesa artística de la ciutat. La mostra consisteix en una selecció d'imatges del parc arqueològic de Copan que han estat fetes pels fotògrafs Arturo Sosa i Juan Bendeck i el nord-americà Vicente Murphy. Es podrà visitar de dilluns a dijous de 18 a 22

hores i és totalment de franc. Copan, que es troba situada a l'oest del territori hondureny i ue ocupa una extensió de 120 hectàrees, fou la llar d'una dinastia de setze reis llegendaris que governaren durant el període clàssic maia, que inclou en total un lapse de quatre segles (del 426 al 820 després de Crist). Aquesta dinastia va assolir la màxima esplendor en el segle VIII. • **Efe**

"El públic s'estima més el cine en iranià que en català"

MADRID El director general de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals, Ignasi Guardans, reconegué ahir que el cinema en català "té problemes de difusió a la resta de l'Estat" i que la "gent està més predisposada a veure cinema en iranià" que no en català. Alhora, es referí a la Llei del cinema catalana i considera "legítim" que la Generalitat "intenti corregir el desequilibri" per al doblatge al català.

Per a Guardans, els "problemes de difusió" del cinema català estan relacionat "amb la percepció de la llengua catalana" i amb "un problema sociològic". "La gent s'estima més veure cinema en iranià" que no en català. Guardans va demanar també una "reflexió" perquè hi ha pel·lícules en català "magnífiques", però que es troben amb problemes de distribució i d'exhibició, cosa que no passa amb les dels altres països. • **E.P.**

Pintada a la façana de la casa de l'església.

Publicitat de l'emissora.

L'equip de Copesport el 1995.

Equip mòbil de Ràdio Popular el 1987.

50 anys d'història radiofònica

Sa Nostra acollí ahir la presentació del llibre *Ràdio Popular de Mallorca (1959-2009)*. D'emissora diocesana a Cope

PALMA Mig segle d'història i d'emissions. Ràdio Popular celebra enguany les noces d'or lluny de defallir en l'escomesa comunicativa. El record i la història d'aquests anys es recullen a partir d'ara en el llibre *Ràdio Popular de Mallorca (1959-2009)*. D'emissora diocesana a Cope. La publicació ha estat coordinada per Joan Josep Matas i editada per Leonard Muntaner. Un llibre necessari perquè, segons Muntaner, "la història de la ràdio a Balears encara s'ha de fer".

L'obra, que es presentà ahir a Sa Nostra, contextualitza allò que suposà el naixement de l'emissora durant uns anys convulsos socialment. "Abans de néixer Ràdio Popular hi havia un monopoli de Ràdio Mallorca i aquí sorgeix una alternativa", explicà ahir el coordinador i coautor del llibre, Joan Josep Matas. Ja de bon començament, Ràdio Popular es convertí en una plataforma per donar veu a aquells que no en tenien, la qual cosa també suposà "una tasca de redreçament cultural i lingüístic", afegí Matas. La prova la trobam al mateix llibre, amb una imatge a la casa de l'església (seu de l'emissora) on es pot llegir: "Soll de porcs catalanistes". Els seus programes

Moment de la presentació, ahir, al Centre de Cultura Sa Nostra. Foto: J.M.

culturals foren ben exitosos, com el que féu Francesc de Borja Moll en llegir les rondalles en antena o els espais *Perfil humà*, *Cançoners d'avui* i el patrocinat per l'Obra Cultural Balear, *Mallorca al vent*.

"En ells hi havia la presència de tots els intel·lectuals que es trobaven silenciats del circuit oficial i que a l'emissora varen tenir una veu", comenta el coautor. Una menció a part també tingué el programa que féu el pare Josep Massot i Muntaner l'any 1977 sobre la Guerra Civil a Mallorca i en el qual desgranà, amb peus de plom però amb la veritat per davant, els fets històrics que havíem patit a l'Illa. La dinàmica interna de la ràdio, l'empenta dels seus treballadors i la programació

d'aquell temps (avui digitalitzada) són un altre dels eixos clau en aquest llibre escrit també per Joan Bauçà, Neus Fernández, Tomeu Canyelles i Xisca Llabrés.

Un relat que, amb el pas dels anys, canvià cap a un vessant més empresarial. "L'origen de les emissores diocesanes és autònom, cada diòcesi té la seva. Però mesura que es crea l'any 65 Ràdio Popular de Madrid es convertirà en centralitzadora. Això canviarà el 81 i a final dels vuitanta, quan Ràdio Popular de Mallorca s'integra dins la Cope i per tant perd aquesta autonomia o independència", va sentenciar. "Fou un tema empresarial i de subsistència" que avui dia encara persisteix. • **F.M.**